

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΟΣ
ΚΩΔΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙ
ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΤΟΥ

“Ελέγχετε το πετρέλαιο και θα ελέγχετε τα έθνη.
Ελέγχετε το φαγητό και θα ελέγχετε τον κόσμο”

Χένρι Κίουνηκερ 1974

Θεροφή ως άρρηκτα συνδεδεμένη ανάγκη με την αυτοσυντήρηση και την επιβίωση, υπήρξε διαχρονικά βασικό διακύβευμα. Η γνώση είναι δύναμη, γεγονός που γνωρίζει η εξουσία γι' αυτό εστίαζε και εστίαζε στον έλεγχο τόσο της τροφής, όσο και της υγείας, βασικών εκφάνσεων της ζωής του ανθρώπου.

Οι εκάστοτε εξουσιαστικοί μηχανισμοί (κράτος-οικονομική ελίτ-εκκλησία) προκειμένου να επιβληθούν και να διαιωνίσουν την εξουσία τους και κατ'επέκταση το εκμεταλλευτικό σύστημα, διαχειρίστηκαν εργαλειακά αυτές ακριβώς τις ανάγκες αποσκοπώντας στην μεγιστοποίηση του κέρδους και στον έλεγχο της κοινωνίας μέσω αυτών.

Συνεπώς η διατροφή που συνεπάγεται την σωματική και ψυχική υγεία ως προϋπόθεση της επιβίωσης, αποτελούν κομβικό κομμάτι του κοινωνικού ελέγχου.

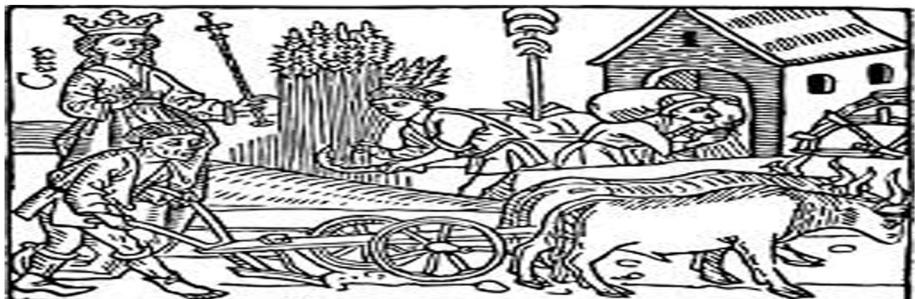
Ιστορικά υπήρχε η γνώση της φύσης και της καλλιέργειάς της ως συλλογικό κτήμα μια γνώση και παρακαταθήκη, η οποία μεταβιβάζοταν από γενιά σε γενιά. Παράλληλα, η γνώση της φύσης συνεπάγεται και γνώση της τροφής που καταναλώνεται, των μεθόδων φυσικής καλλιέργειας και του γνήσιου σεβασμού προς το φυσικό περιβάλλον.

Ο άνθρωπος δεν νοούσε τον εαυτό του πέρα από το φυσικό περιβάλλον που τον πλαισίωνε. Η τροφή επομένως δεν νοούνταν ως κατι ξέχωρο από τη διαδικασία παραγωγής της,

γεγονός που έδινε στο υποκείμενο τη δυνατότητα γνώσης της ποιότητας της τροφής που καταναλώνει και της διαδικασίας μέσω της οποίας αυτή κατέληξε προς βράση.

Ωστόσο, η επαφή αυτή με τη γη και την καλλιέργειά της δεν αφορούσε το σύνολο της κοινωνίας. Ήδη από την πρώιμη αρχαιότητα εμφανίζεται η τάξη των εμπόρων, οι οποίοι και προχωρούν σε ανταλλαγές προιόντων με σκοπό το κέρδος. Ειδικότερα δε μετά την κατασκευή των πρώτων πλωτών μέσων η εμπορευματοποίηση των αγαθών διευρύνεται. Επίσης, ιστορικά εντοπίζονται και εξουσιαστικές μειοψηφίες που καρπώνονταν αγαθά που παρήγαγαν εκμεταλλευόμενοι είτε επρόκειτο για σκλάβους είτε για πάροικους. Η σύνδεση με τη γη και τα αγαθά της απαξιωνόταν ως υποδεέστερη ασχολία που δεν άρμοζε σε προνομιούχους ή ευγενείς.

Η μετάβαση από τις κοινωνίες της αυτάρκειας-αυτοκατανάλωσης (κλειστού τύπου) στις μετέπειτα πολύπλοκες μορφές οικονομικής οργάνωσης, επήλθε σταδιακά ως συνέπεια της πολιτισμικής εξέλιξης και της ανάπτυξης του γνωστικού πεδίου της ανθρωπότητας. Στις σύγχρονες κοινωνίες, στις οποίες επικρατεί η ανθρωποκεντρική αντίληψη ο "δυτικός" άνθρωπος δεν συνυπάρχει αρμονικά με τη φύση, αλλά την αντιμετωπίζει ανταγωνιστικά προσπαθώντας να επιβληθεί σε αυτήν. Το μεγαλύτερο μέρος του "παραγωγικά ενεργού" πληθυσμού είναι αποκομμένο από την αγροτική παραγωγή, άρα και από τη διαδικασία παραγωγής της τροφής και αυτό το χρησιμοποιεί το κράτος, το κεφάλαιο και η κρατούσα επιστημονική κοινότητα.

Ο σύγχρονος τρόπος ζωής στα αστικά κέντρα είναι απάνθρωπος, καθώς εξοντώνει τον άνθρωπο, τόσο φυσικά όσο και ψυχοσυναισθηματικά. Μέσω της μονοδιάστατης εξειδικευμένης εργασίας προάγεται η λογική της παραγωγικότητας και του ανταγωνισμού, σε πεδία και με όρους μόνο οικονομικού κέρδους.

Μέσω της θεσμοθετημένης εκπαίδευσης τα άτομα, από τη νεαρή τους ηλικία, διδάσκονται γνώσεις που ουσιαστικά δεν σχετίζονται με την επιβίωση και περαιτέρω ανάπτυξη του συνόλου της κοινωνίας, αλλά γνώσεις που επιλέγει το ίδιο το σύστημα εξουσίας.

Απότερος σκοπός είναι η διαιώνιση του συστήματος αδικίας και η δημιουργία της ανάγκης υποταγής σε αυτό.

Ο άγριος καπιταλισμός -καπιταλισμός της καταστροφής- όπως θεωρητικο- ποιήθηκε από τον Φρίντμαν, επικεντρώνει στην ικανότητα αυτο- ρύθμισης της αγοράς και βρίσκεται στον αντίποδα της παραδοσιακής οικονομικής πολιτικής του κρατικού παρεμβα- τισμού. Η παγκοσμιοποίηση της αγοράς συνιστά την προσπάθεια του πολυεθνικού κεφαλαίου να κατακτήσει κερδοφόρα νέα εδάφη, αντικαθιστώντας την κρατική διοίκηση και απορίπτοντας την κευνσιανή λογική της αναδιανομής μέρους του κρατικού κέρδους στις κατώτερες τάξεις με σκοπό την αποσυμπίεση των κοινωνικών αντιδράσεων. Προσφέρονται έτσι ευκαιρίες πλούτισμού που δημιουργούνται με τον εξαναγκασμό κρατών να προστατεύουν με πατέντες αγαθά που στο παρελθόν δεν ήταν εμπορεύσιμα (σπόροι, βότανα, γονίδια).

Μέσα στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης ο έλεγχος της ανθρωπότητας μέσω και της τροφής γίνεται ακόμα πιο εύκολος, καθώς κολοσσιαίες πολυεθνικές μέσω των εντολοδόχων τεχνοκρατών και στρατευμένων επιστημόνων που διαθέτουν, φιλοδοξούν να αποκτήσουν το μονοπάλιο της.

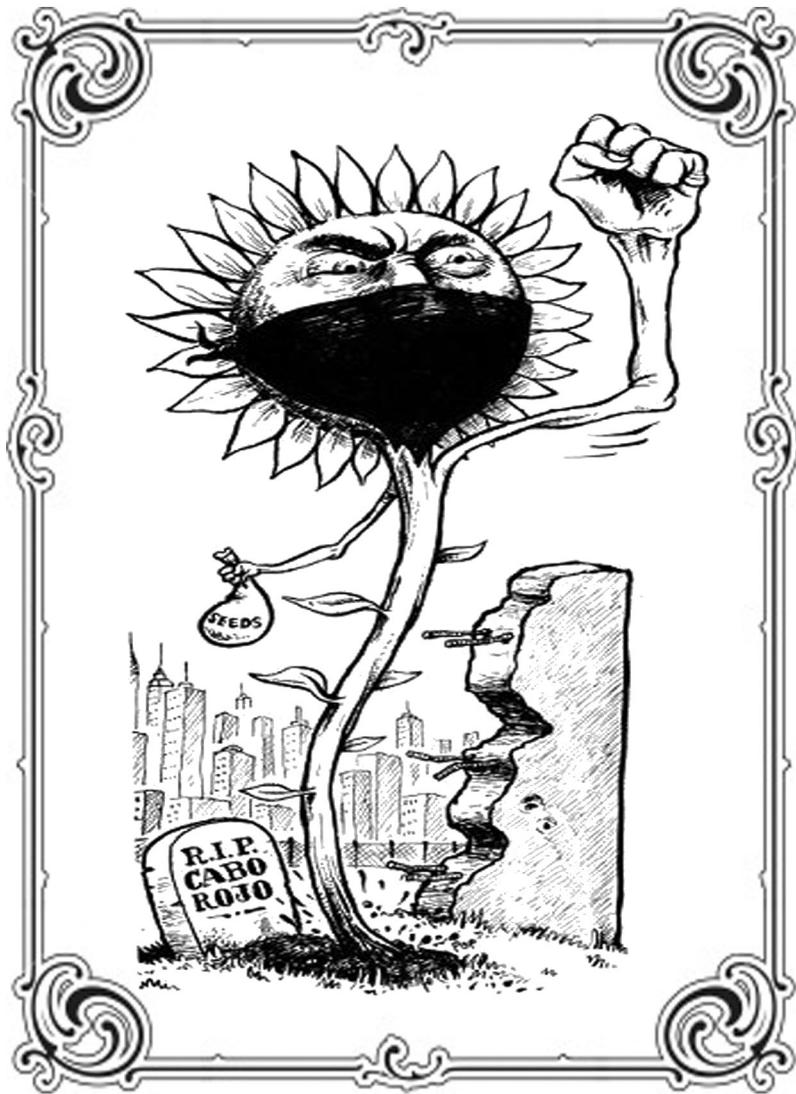
Η οικονομική κρίση είναι επίπλαστη και δημιουργημένη από τους ίδιους, διότι η γη αντικειμενικά δεν έχει στερέψει απ'όσα διαθέτει προς ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών. Το πρόβλημα αυτό ωστόσο έγκειται στην άνιση κατανομή του πλούτου, στο νόμο της προσφοράς και της ζήτησης αλλά και στην απώλεια της γνώσης του τομέα πρωτογενούς παραγωγικής δραστηριότητας που κρατάει τον σύγχρονο άνθρωπο αγκυλωμένο στα δεσμά του. Ο καπιταλισμός κρατάει δέσμιους τους ανθρώπους, επειδή ακριβώς τους δημιουργησε την επίπλαστη εντύπωση ότι δεν μπορούν να επιβιώσουν έξω από αυτόν ή ότι και αν τα καταφέρουν θα ζούν σε ημιάγρια κατάσταση.

Ο ολοκληρωτισμός του νέου διατροφικού κώδικα έρχεται να συνδράμει σε αυτή την κατεύθυνση, επιδιώκοντας το μονοπάλιο στην παραγωγή και διάθεση σπόρων και γεωργικών προϊόντων, με την πρόφαση της προστασίας των καταναλωτών από ''βλαπτικές ουσίες''.

Η απαγόρευση οικιακών καλλιεργειών και η επιβολή πατενταρισμένων σπόρων που επιχειρείται ως μέρος ενός ευρύτερου σχεδιασμού οφείλει να αντιμετωπίσει την αντίστασή μας. Ατομικές λύσεις και στάσεις λειτουργούν μεν ως μέτρο αυτοπροστασίας, αλλά παραμένουν μερικές και δεν επιφέρουν την ολική ανατροπή του οικονομικού εξουσιαστικού εποικοδομήματος. Η συλλογική δράση με στόχο την κοινωνική επανάσταση αποτελεί μονόδρομο για την αποδέσμευσή μας από αυτούς τους αντικοινωνικούς μηχανισμούς.

Οι φυσικοί πόροι που υπάρχουν από κοινού με την τεχνολογική εξέλιξη και την επιστημονική πρόοδο που τότε θα τεθούν στην υπηρεσία του ανθρώπου και όχι του κέρδους, επαρκούν για να επιλυθεί το επισιτιστικό πρόβλημα. Η γνώση είναι δύναμη και αυτό δεν ισχύει μόνο για τους κυρίαρχους αλλά και για μας, αρκεί αυτή να καταστεί συλλογικό κτήμα και να δημιουργεί οχυρώματα και αντιστάσεις, με σκοπό την κοινωνική απελευθέρωση και την δημιουργία ενός εξ' ολοκλήρου νέου κόσμου στο κουφάρι του παλιού.

Η παρούσα μπροσούρα τυπώθηκε σε
περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, ως εισήγηση
για την εκδήλωση “Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΟΣ
ΚΩΔΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ”, που
πραγματοποιήθηκε στις 10/6/12
στην κατάληψη Δέλτα.

КАТАЛИФИ АЕЛТА